

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Скоморовський В.Б.,

*доктор юридичних наук, професор,
професор Університету «КРОК»
вул. Табірна 30-32, м. Київ, Україна, 03113
e-mail: SkomorovskyVB@krok.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1020-2322>*

Яновер М.Е.,

*здобувач ступеня вищої освіти «Магістр»
Університет економіки та права «КРОК»
м. Київ, вул. Табірна, 30-32, Україна, 03113
e-mail: Yanoverme@krok.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-0117-2224>*

REGULATORY AND LEGAL FOUNDATIONS OF BANKING ACTIVITY IN UKRAINE

Skomorovskyi V.B.,

*Doctor of Law, Professor,
Professor of «KROK» University,
Tabirna St., 30-32, Kyiv, Ukraine, 03113,
e-mail: SkomorovskyVB@krok.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1020-2322>*

Yanover M.E.,

*graduate of the Master's degree of
«KROK» University
Kyiv, Tabirna St., 30-32, Ukraine, 03113
e-mail: Yanoverme@krok.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-0117-2224>*

Анотація. У статті досліджено нормативно-правові аспекти банківської діяльності в Україні, зокрема основні законодавчі документи, що визначають функціонування банківської системи, такі як Конституція України, Закон «Про банки і банківську діяльність», Закон «Про Національний банк України» та інші правові акти. Також проаналізовано роль Національного банку України як основного регулятора банківської системи та органу нагляду.

Розглядаються сучасні питання щодо правового регулювання банківської сфери у рамках фінансового сектору та досліджується вплив міжнародних стандартів, таких як Базельські принципи, на розвиток української банківської системи.

У статті вивчаються особливості юридичного статусу Національного банку України та відзначається, що в сучасний час банківська система нашої країни потребує комплексних заходів для підвищення її стійкості та підтримки фінансової стабільності банків. Національний банк України, як орган державної влади, відіграє важливу роль у забезпеченні цих заходів через контроль та нагляд за діяльністю комерційних банків. Розуміння правового статусу Національного банку України, його місце та роль в системі органів державної влади є важливою проблемою. Недостатня ясність визначення правового статусу НБУ в теорії та в Конституції України, а також проблеми у взаємодії з органами виконавчої влади ускладнюють функціонування грошово-кредитної системи та розвиток економіки країни в цілому.

Ззначається, що Національний банк України є сучасною державною інституцією, яка має ціль забезпечити стабільність цін та фінансів у країні та сприяти економічному розвитку України. Його особливий статус та незалежність обумовлені потребою ефективного регулювання банківської та грошово-кредитної сфер, хоча можна говорити про обмежену незалежність НБУ. Автономність та самостійність Національного банку України підтримуються механізмом відповідальності перед Верховною Радою України, що є ключовою умовою

ефективності та прозорості політики банку. Виконуючи свої законодавчо закріплені повноваження, НБУ має враховувати інтереси держави, співпрацювати з іншими органами державної влади та координувати свою діяльність з ними.

У статті також розглядаються проблеми виконання законів та надаються рекомендації щодо поліпшення законодавчого регулювання банківського сектору з метою забезпечення його стійкості та прозорості.

Ключові слова: банківська діяльність, правове регулювання, Національний банк України, банківський нагляд, Базельські стандарти.

Формул: 0, рис.: 0, табл.: 0, бібл.: 13.

Abstract. The article examines the regulatory and legal basis of banking activity in Ukraine. The main legislative acts regulating the functioning of the banking system are outlined, in particular the Constitution of Ukraine, the Law of Ukraine «On Banks and Banking Activities», the Law of Ukraine «On the National Bank of Ukraine» and other normative acts. The role of the National Bank of Ukraine as the main regulator of the banking system and supervisory body is analyzed.

The author examines current issues of legal regulation of banking activity in the context of financial sector reforms, and also studies the influence of international standards, such as the Basel principles, on the development of the banking system of Ukraine.

The article is devoted to the study of the peculiarities of the legal status of the National Bank of Ukraine. It is noted that now the banking system of our country requires the adoption of comprehensive measures to strengthen it, as well as support the financial stability of banks. An important role in the implementation of these measures should be played by the National Bank of Ukraine as a state authority that controls and supervises the activities of commercial banks. Understanding the legal status of the National Bank of Ukraine (hereinafter - NBU), its place and role in the system of state authorities is a very topical problem. The absence of a clear definition of the legal status of the NBU in the theory and in the Constitution of Ukraine, as well as the problem of interaction with the executive authorities, complicate the functioning of the monetary system and the development of the state's economy in general.

It is noted that the National Bank of Ukraine is a modern independent state institution, which is designed to ensure price and financial stability in the state and promote the economic growth of Ukraine. The special status and independence of the National Bank of Ukraine is conditioned by the need to carry out effective banking and monetary regulation, however, we can only speak of a certain degree of independence of the National Bank of Ukraine. The autonomy and independence of the NBU is reinforced by the created mechanism of its accountability to the Verkhovna Rada of Ukraine, which is an important condition for ensuring the effectiveness and transparency of the policy pursued by the National Bank of Ukraine. In monopolizing its legally established powers, the NBU must proceed from the interests of the state, take into account the activities of other state authorities, and coordinate its activities with them.

The article also highlights the problems of law enforcement and provides suggestions for improving the legal regulation of the banking sector to ensure its stability and transparency.

Keywords: banking activity, legal regulation, National Bank of Ukraine, banking supervision, Basel standards.

Formulas: 0, fig.: 0, tabl.: 0, bibl.: 13.

Постановка проблеми. Ефективне функціонування банківської системи в Україні відіграє важливу роль у забезпеченні економічної стабільності країни. Нормативно-правовий базис банківської діяльності створений з метою гарантування надійності банків, прозорості їх операцій та захисту інтересів вкладників і кредиторів. Однак існують проблеми, які негативно впливають на стабільність та розвиток банківського сектора в Україні.

Постійні зміни законодавства, низький рівень гармонізації з міжнародними стандартами та недостатнє регулювання фінансових інновацій призводять до правової невизначеності для банківських установ. Відсутність чітких і передбачуваних правил гри ускладнює діяльність банків, збільшує їхні ризики та підриває довіру клієнтів до фінансової системи.

Також залишається актуальною про-

блема недостатнього захисту прав клієнтів банків, зокрема вкладників, і кредиторів. Фонд гарантування вкладів фізичних осіб не враховує всі ризики, з якими стикаються клієнти, а процеси ліквідації банків часто є затяжними й непрозорими.

Судова система та механізми вирішення спорів у банківській сфері також стикаються з рядом проблем, включаючи затягування процесів та можливі ризики корупції. Це ускладнює захист прав як банків, так і їхніх клієнтів у випадку конфліктів.

Основне завдання у сфері нормативно-правової регуляції банківської діяльності в Україні полягає в створенні стабільної, прозорої та відповідної міжнародним стандартам законодавчої бази. Ця база повинна забезпечувати ефективний контроль за банками, захист прав клієнтів, а також враховувати сучасні виклики, пов'язані з цифровою трансформацією та інноваціями у банківсь-

кій галузі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Досліджувана тематика стала предметом зацікавлення цілого ряду сучасних українських авторів. Серед них можна виділити наступних науковців: А.А. Коваленко, А.М. Цветков, Е.В. Дмитренко, М.В. Ковалів, С.С. Єсімов, Т.Я. Назар, Н.Я. Лепіш, Ж. В. Семчук Р.М. Скриньковський, А.О. Єпіфанов, І.О. Школьник, К.М. Гуртова, О.М. Костенко, А.С. Ярошенко, В.В. Лактіонова, А.С Буряк, І.О. Загоровська, В.Р. Пономарьова, В. Г Савенкова та інші.

Формування цілей статті. Метою статті є аналіз нормативно-правових засад банківської діяльності в Україні, а також розробка рекомендацій та потенційних шляхів їх вирішення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ключовим для всіх банківських відносин є поняття «банківська діяльність». Загалом, коли йдеться про діяльність, мається на увазі «активність», і найбільш загальне поняття «діяльність» може бути описане як інформаційно орієнтована активність живих систем, що виникає на основі адаптованого вибіркового відношення до середовища, здатна задовольняти потреби цих систем у здійсненні функції самозбереження [1, с. 137].

Важливо відзначити, що банківська діяльність, незважаючи на присутність приватного елемента, має громадський характер, що проявляється у забезпеченні її сутності юридичною діяльністю – об'єктивною, правовою, інтелектуальною та управлінською діяльністю компетентних структур.

Також варто розрізняти основну та допоміжну банківську діяльність. Основна банківська діяльність включає в себе операції і угоди, що проводяться кредитною організацією. Допоміжна банківська діяльність, зі свого боку, спрямована на створення сприятливих та безпечних умов для проведення основної діяльності у банківській сфері. Ці операції зазвичай пов'язані з результатами основного банківського бізнесу, такі як інформатизація, охорона, системи безпеки та інші аналогічні види допоміжної роботи у різних підрозділах кредитної установи.

Даючи аналіз банківської діяльності, дослідник Цветков А. М. вказує, що фінансова робота держави у сфері банківської

діяльності полягає в тому, щоб, використовуючи принципи ринкової економіки, впливати на розвиток кредитно-фінансових установ, сприяти отриманню ними прибутків, і завдяки цьому – підтримувати стабільність у всій кредитно-банківській системі та підвищувати довіру населення до неї [2, с. 478]. Зазначене яскраво ілюструє той факт, що банківська діяльність має публічну фінансово-правову природу.

Концепція «банківська діяльність» тісно пов'язана з терміном «банк» і вважається особливим фінансовим інститутом, спрямованим на виконання банківських операцій. Банківська діяльність являє собою конкретний вид економічної діяльності, який постійно здійснюють спеціалізовані суб'єкти (банки) за ліцензією від Національного банку України (НБУ). Ця діяльність спрямована на виконання банківських операцій і надання банківських послуг, підтримання та розвиток банківської системи, а також втілення грошово-кредитної політики держави. Банківська діяльність є унікальною, оскільки не поєднується з іншими формами економічної діяльності [3, с. 144-145].

У законодавстві України зазначено визначення поняття «банк», яке визначається підходом законодавця до розуміння банківської діяльності. Це нормативне визначення зводить зміст категорії «банківська діяльність» до трьох операцій, які можуть проводити банки з відповідною ліцензією. Проте справжній обсяг цієї категорії набагато ширший: банки здійснюють низку інших операцій, які перелічені в законі. Крім того, на практиці банки вступають у різноманітні відносини в рамках державного регулювання банківської діяльності, що регулюються обов'язковими нормами [4].

При цьому важливо пам'ятати про не лише регуляторну, але й банківську діяльність, яку провадить сам центральний банк країни – Національний банк України. Законодавством України визначено право банків та кредитних установ здійснювати статутні функції та повноваження, проводити банківські операції в інтересах юридичних та фізичних осіб, надавати їм банківські послуги на підставі отриманих ліцензій, а також в межах власної компетенції виконувати інші дозволені дії від їхнього імені та за їх-

ній рахунок [5, с. 125-126].

Згідно з законодавством України, банки та кредитні установи мають право виконувати статутні функції та повноваження, проводити банківські операції в інтересах юридичних та фізичних осіб, надавати їм банківські послуги на підставі отриманих ліцензій, а також в межах власної компетенції виконувати інші дозволені дії від їхнього імені та за їхній рахунок. Це визначення, на нашу думку, є більш економічним. Банківська діяльність, яку провадить НБУ, націлена не лише на дотримання регуляторних вимог, але й на забезпечення статутних функцій та повноважень банків та кредитних установ відповідно до законодавства України. Ці установи мають право здійснювати банківські операції в інтересах різних клієнтів, надаючи їм банківські послуги на підставі ліцензій та в межах своєї компетенції. Вони також можуть виконувати інші дозволені дії від їхнього імені та за їхній рахунок.

Згідно зі ст. 2 Закону України «Про банки і банківську діяльність», банківська діяльність – це залучення у вклади грошових коштів фізичних і юридичних осіб та розміщення зазначених коштів від свого імені, на власних умовах та на власний ризик, відкриття і ведення банківських рахунків фізичних та юридичних осіб [4].

У контексті процесу євроінтеграції, банківські установи повинні дотримуватися європейських стандартів та ключових принципів банківської діяльності, а також процедур банківського контролю та нагляду. При цьому слід звертати увагу на відповідні документи Базельського Комітету з банківського нагляду, включаючи Базельську угоду про міжнародне наближення розрахунку капіталу та стандартів капіталу 1988 року. Ця угода містить три основних принципи: капітал банку складається з основного та додаткового; банки повинні визначити й формувати такий розмір капіталу, який був би достатнім для покриття кредитного ризику; в будь-який момент співвідношення між капіталом банку та його активами, враховуючи коефіцієнт кредитного ризику, не повинно бути меншим за 8% [6, с. 8]. Відзначимо, що найважливіші положення стосовно необхідності врахування загальних норм європейського права у національному законодавстві

було закладено у ряді міжнародних актів. Така політика на сьогодні являє собою один із домінуючих напрямків сучасної державної політики [7, с. 164-165].

Український Національний банк є важливим органом, відповідальним за банківське регулювання та контроль в Україні через особливості дворівневої банківської системи та нагляду за діяльністю комерційних банків.

На сьогоднішній день статус НБУ відображає процеси, що відбуваються в економіці, рівня розвитку політичних інститутів, демократичних традицій суспільства та економічної культури країни. Банківська система України складається з Національного банку України, інших банків, а також філій іноземних банків, які діють на території України [8]. Важливо зазначити, що банківська система відіграє ключову роль у державі і є інструментом впливу в усіх аспектах внутрішньої та зовнішньої політики.

Банківський контроль означає ряд дій, які проводяться органом банківського нагляду в рамках своєї компетенції та відповідно до установлених процедур з метою забезпечення стійкості функціонування банківської системи та захисту інтересів кредиторів та клієнтів. Банківський контроль, як окремий вид державного контролю, повинен мати можливість прямого втручання в діяльність контролюваного об'єкта з метою виявлення відхилень від стандартів і законності, усунення порушень на ранніх етапах та запобігання їх у майбутньому.

В сучасних умовах важливо постійно вдосконалювати функціонування державних органів шляхом систематичного моніторингу й аналізу їх діяльності з метою виявлення надлишкових функцій, що спричиняють зайву регульованість та негативний вплив на галузь економіки, а також недостатню регульованість окремих аспектів та вирішення суперечностей у розподілі повноважень між різними суб'єктами регулювання [9, с. 144].

Згідно зі статтею 2 Закону України «Про Національний банк України», Національний банк України виконує функції центрального банку держави та є особливим центральним органом управління, юридичний статус, завдання, повноваження та принципи його організації визначаються

Конституцією України, Законом «Про Національний банк України» та іншими відповідними законами держави [10].

Саме Національний банк України проводить єдину державну грошово-кредитну політику з метою забезпечення стабільності національної грошової одиниці (ст. 99 Конституції України) [11]. Діяльність НБУ є пов'язаною з економічним розвитком України.

Функціонально НБУ реалізує свої завдання не лише через нормативно-контрольну діяльність, таку як встановлення нормативів, проведення інспекцій та дистанційний нагляд, але й через оперативну участь, що включає регулювання поточної ринкової ситуації. НБУ використовує як адміністративні, так і економічні та ринкові методи управління економікою. Угоди цивільного права, які укладає НБУ з іншими особами, є основною юридичною формою застосування таких ринкових методів управління державою.

Перший та найважливіший аспект правового статусу Національного банку України полягає у визначенні його функцій та обов'язків згідно з Конституцією України та Законом України «Про Національний банк України». Статус центрального банку України – це не лише основний елемент його впливу на економіку, але й важливий фактор з точки зору політичного та економічного розвитку ринкової інфраструктури. Норми, що регулюють діяльність Національного банку, відображають складні процеси, що відбуваються в економіці, розвиненість політичних інститутів, демократичні традиції суспільства та економічну культуру.

Правовий статус НБУ характеризується подвійною правовою природою: це орган державної влади, що має повноваження управляти сферою банківської діяльності, а також банківська установа, яка надає кредити іншим банкам, є державним інвестором, депозитарієм тощо [12, с. 343].

Банки відіграють важливу роль у фінансовій системі, оскільки вони мають ексклюзивне право на здійснення ряду фінансових операцій згідно з законом про банки та їх функції. Ці установи є юридичними особами, які отримали ліцензію від Національного банку України та можуть приймати вклади від фізичних та юридичних осіб,

інвестувати ці кошти на користь клієнтів та обслуговувати їхні банківські рахунки. Принципи банківської діяльності, подібно до принципів права, відіграють важливу роль у нормуванні взаємин у банківській сфері, надаючи важливі орієнтири для законодавців та пропонуючи шляхи для удосконалення відповідних галузевих законів.

З урахуванням вищезазначеного можна зробити висновки, що правовий статус центрального банку визначає його як державну установу з особливими функціями у сфері грошово-кредитних відносин і банківської діяльності. Центральний банк має відповідні повноваження як державні, так і цивільно-правові для виконання цих функцій. Як самостійна юридична особа, центральний банк має власне майно, що відокремлене від державного. Центральний банк має право розпоряджатися своїм майном, але водночас він не є комерційною організацією.

Банківська сфера у галузі публічних фінансів має ґрунтуватися не лише на законі, але й на моральних засадах. Важливо, щоб учасники фінансових відносин, зокрема у банківській сфері, мали високий рівень правосвідомості. Було б ідеально, якщо ці принципи були закріплені у законодавстві, але фактично це складно втілити через існування неформалізованого права, доктринальні тлумачення і взаємозв'язок між правом та законом.

В даний момент важливість узгодження внутрішнього національного фінансового та банківського законодавства з міжнародними принципами банківської діяльності, банківського регулювання, контролю та нагляду стала очевидною [13, с. 125]. Розвиток сучасного фінансового права вимагає створення системи фінансово-правових принципів для банківської діяльності та їх систематизації. Це має важливе наукове значення для обґрунтування банківської діяльності як об'єкта фінансового права.

Нормативно-правові бази банківської діяльності в Україні відіграють важливу роль у гарантуванні стабільності та ефективності банківського сектору. Але існують проблеми, які ускладнюють повне використання їхнього потенціалу. До головних труднощів можна віднести:

Невідповідність міжнародним стан-

дартам. Відставання у порівнянні зі стандартами ЄС та Базельськими угодами. Навіть при зусиллях щодо пристосування українського законодавства до вимог Європейського Союзу та Базельських стандартів, існують значні розбіжності. Це стосується вимог до капіталу, управління ризиками та банківського нагляду.

Проблеми правового захисту інтересів клієнтів. Низький рівень забезпечення прав споживачів банківських послуг виявляється у тому, що, навіть при існуючому законодавстві, захисні механізми для клієнтів часто не працюють належним чином. Це стосується як прозорості умов кредитування, так і відповідальності банків перед клієнтами у випадках банкрутства або невиконання зобов'язань.

Нестабільність нормативно-правової бази. Часті зміни законодавства щодо регулювання банківської діяльності створюють правову невизначеність через політичні та економічні виклики. Це змушує банки постійно пристосовуватися до нових регулятивних вимог, що призводить до збільшення операційних ризиків.

Проблеми з банківським наглядом. Недостатній контроль над ризиковими операціями, які не завжди належним чином контролюються системою нагляду Національного банку України, може спричинити фінансову нестабільність окремих банків.

Недостатня ефективність судової системи. Складність в захисті інтересів банків та клієнтів у суді виникає через тривалість судових процесів у справах, пов'язаних з банківською діяльністю. Ці процеси часто затягуються на довгі роки через завантаженість судів, неефективність процедур та корупційні ризики, що ускладнює вирішення конфліктів між банками та клієнтами, а також між банками та державними органами.

Недосконалість регулювання інновацій у банківській сфері. Відсутність адекватного регулювання цифрових банків та фінтех-інновацій. Швидкість розвитку цифрових банків, мобільних платежів і ін-

ших фінтех-рішень вимагає більш чіткого законодавчого регулювання. Зараз законодавча база не повністю враховує всі ризики та аспекти нових технологій у фінансовій сфері.

Корупційні ризики. Неясність у процесі закриття банків. Закриття та стабілізація банків іноді супроводжуються корупційними вчинками, коли віддається перевага певним кредиторам або власникам.

Висновки. Нормативно-правові засади банківської діяльності в Україні є ключовим елементом забезпечення стабільності та розвитку фінансової системи держави. Аналіз законодавства та існуючих досліджень показує, що банківська система України перебуває в процесі адаптації до нових викликів, зокрема до євроінтеграційних стандартів, глобальних фінансових інновацій і вимог підвищеної прозорості діяльності.

З одного боку, запровадження європейських директив та рекомендацій Базельського комітету поступово підвищує надійність та ефективність української банківської системи. З іншого боку, залишається низка проблем, таких як нестабільність нормативно-правової бази, недоліки у захисті прав клієнтів банків і виклики, пов'язані з цифровізацією фінансових послуг.

Для забезпечення подальшого розвитку банківського сектора необхідно удосконалити правові механізми регулювання діяльності банківських установ, зміцнити захист прав вкладників і кредиторів, а також забезпечити стабільність та передбачуваність регуляторних правил. Особливо важливим є створення правової бази для фінансових інновацій, що забезпечить безпеку та ефективність цифрових фінансових послуг в Україні.

Отже, подальші реформи в нормативно-правовій площині мають бути спрямовані на досягнення гармонійного поєднання міжнародних стандартів із національними інтересами, що забезпечить стійкість і конкурентоспроможність української банківської системи на міжнародній арені.

Література:

1. Коваленко А. А. Фінансово-правові питання банківської діяльності в Україні. Право і суспільство. 2015. № 5. С. 136-140.
2. Цветков А.М. Поняття та сутність банківської діяльності в умовах євроінтеграції України. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 1. С. 478-481.

3. Дмитренко Е.В. Особливості правового регулювання банківських відносин в умовах євроінтеграції України. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: «Юридичні науки». 2021. № 3(31). С. 144–150.
4. Закон України Про банки і банківську діяльність. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2001. № 5-6. ст. 30
5. Банківське право України: навчальний посібник / Ковалів М. В., Єсімов С. С., Назар Т. Я., Лепіш Н. Я. Семчук Ж. В., Скриньковський Р. М. Львів: СПОЛОМ, 2023. 256 с.
6. Базель II: проблеми та перспективи використання в національних банківських системах: монографія / за ред. А.О. Єпіфанов, І.О. Школьник. Суми: ДВНЗ «Українська академія банківської справи Національного банку України», 2011. 261 с.
7. Гуртова К. М. Теорія і практика адаптації законодавства України до законодавства ЄС. Київський часопис права. 2024. № 4. С. 162-168.
8. Куць С. М., Скоморовський В. Б. Поняття банку і банківської системи в теорії та практиці. Держава, регіони, підприємництво: інформаційні, суспільно-правові, соціально-економічні аспекти розвитку: тези доповідей V Міжнародної конференції (Київ, 7 грудня 2023 р.). URL: <https://conf.krok.edu.ua/SRE/SRE-2023/paper/view/1685> (дата звернення 14.10.2024).
9. Ярошенко А.С., Лактіонова В.В., Буряк А.С. Ефективність антикорупційної політики: позитивний досвід зарубіжних країн. Прикарпатський юридичний вісник. 2020. № 2(31) С. 143-146.
10. Закон України Про Національний банк України. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1999. № 29. ст. 238
11. Конституція України від 28.06.1996. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1996. № 30. ст. 141.
12. Ярошенко А.С., Загоровська І.О., Пономарьова В.Р. Правовий статус Національного банку України: парадигмальний аналіз. Юридичний науковий електронний журнал. 2020. № 8. С. 342-344.
13. Савенкова В. Г. Суть правових принципів здійснення банківської діяльності в Україні та Європейському Союзі. Часопис Київського університету права. 2016. № 4. С. 125-130.

References:

1. Kovalenko, A. A. (2015) Finansovo-pravovi pytannia bankivs'koi diial'nosti v Ukraini [Financial and legal issues of banking activity in Ukraine], Pravo i suspil'stvo, vol. 5, pp. 136-140.
2. Tsvietkov, A.M. (2024) Poniattia ta sutnist' bankivs'koi diial'nosti v umovakh ievrointehratsii Ukrainy [Concept and essence of banking activity in the conditions of European integration of Ukraine], Yurydychnyj naukovyj elektronnyj zhurnal, vol. 1, pp. 478-481.
3. Dmytrenko, E.V. (2021) Osoblyvosti pravovoho rehuliuвання bankivs'kykh vidnosyn v umovakh ievrointehratsii Ukrainy [Peculiarities of legal regulation of banking relations in the conditions of European integration of Ukraine], Visnyk Natsional'noho universytetu «L'viv's'ka politekhnika». Serii: «Yurydychni nauky», vol. 3(31) pp. 144-150.
4. The Verkhovna Rada of Ukrain (2001). The Law of Ukraine «Pro banky i bankivs'ku diial'nist'». Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. № 5-6. st. 30.
5. Bankivs'ke pravo Ukrainy: navchal'nyj posibnyk (2023) [Banking law of Ukraine: a study guide] / Kovaliv M. V., Yesimov S. S., Nazar T. Ya., Lepish N. Ya, Semchuk Zh. V., Skryn'kovs'kyj R. M. L'viv, Ukraine.
6. Bazel' II: problemy ta perspektyvy vykorystannia v natsional'nykh bankivs'kykh systemakh: monohrafiia (2011) [Basel II: problems and prospects of use in national banking systems: monograph] / za red. A.O. Yepifanov, I.O. Shkol'nyk. Sumy, Ukraine.
7. Hurtova, K. M. (2024) Teoriia i praktyka adaptatsii zakonodavstva Ukrainy do zakonodavstva YS [Theory and practice of adaptation of Ukrainian legislation to EU legislation], Kyivs'kyj chasopys prava, vol. 4, pp. 162-168.
8. Kuts', S. M. and Skomorovs'kyj, V. B. (2023) Poniattia banku i bankivs'koi systemy v teorii ta praktytsi [Concept of bank and banking system in theory and practice], Derzhava, rehiony, pidpriemnytstvo: informatsijni, suspil'no-pravovi, sotsial'no-ekonomichni aspekty rozvytku: tezy dopovidej V Mizhnarodnoi konferentsii. URL: <https://tsnf.krok.edu.ua/SRE/SRE-2023/paper/view/1685> (Accessed October 14, 2024).
9. Yaroshenko, A.S., Laktionova, V.V. and Buriak, A.S. (2020) Efektyvnist' antykoruptsijnoi polityky: pozytyvnyj dosvid zarubizhnykh krain [Effectiveness of anti-corruption policy: positive experience of foreign countries], Prykarpats'kyj iurydychnyj visnyk, vol. 2(31), pp. 143-146.
10. The Verkhovna Rada of Ukrain (1999). The Law of Ukraine «Pro Natsional'nyj bank Ukrainy». Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. № 29. st. 238.
11. Constitution of Ukraine (1996). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. № 30. st. 141.
12. Yaroshenko, A.S., Zahorovs'ka, I.O. and Ponomar'ova, V.R. (2020) Pravovyj status Natsional'noho banku Ukrainy: paradyhmal'nyj analiz [Legal status of the National Bank of Ukraine: a paradigmatic analysis], Yurydychnyj naukovyj elektronnyj zhurnal, vol. 8. pp. 342-344.
13. Savenkova, V. H. (2016) Sut' pravovykh pryntsypiv zdijsnennia bankivs'koi diial'nosti v Ukraini ta Yevropejs'komu Soiuzi [The essence of legal principles of banking activity in Ukraine and the European Union], Chasopys Kyivs'koho universytetu prava, vol. 4, pp. 125-130.

Стаття надійшла до друку 17 жовтня 2024 року